

شادو ۽ عقل مندیں مَم

زمانگے ۽ جاپان ۽ شادو والے جاہمند آت۔ آئی ۽ کِرا شادو ۽ است۔ شادو ۽ ناچ ۽ تماشا کُرت ۽ مردُماں زر دات۔ چہ ہمے زراں آ مردک ۽ زند گُوزان آت۔ روچ گُوزان بوت آنت ۽ شادو پیر بوت۔ یک روچے شادو والا ۽ گوں وتی لوگبائک ۽ گوشت، "من چہ اے شادو ۽ بیزاراں۔" "اے وَ سگّیں جوانیں شادو ۽!! تو پرچا بیزار ئے؟" آئی ۽ لوگبائک ۽ جُست کُرت۔ آئی ۽ پَسودات، "مروچاں نہ ناچ کنت ۽ نیکہ تماشا کنت۔ مروچاں آ نہ انت کہ پیسر ۽ بوتگ۔ ہمساہگانی کِرا تیزیں کارچے است۔ تو باندا کارچ ۽ پچ بہ گر من ایشی ۽ ہلار کناں ۽ گوشت ۽ پچین ۽ وریں۔ (آ زمانگ ۽ جاپانی مردُماں شادو ۽ گوشت وارتگ۔) کمے گوشت ہمساہگاں ہم بہ دے۔" آئی ۽ لوگبائک ۽ نَک جَت ۽ گوشت، اے غریب ۽ وتی زند ۽ کار کُرتگ ۽ مارا لاپ داتگ۔ نوں پیر انت۔ مارا لوٹیت کہ ایشی ۽ ہیال ۽ بہ داریں نیکہ ایشی ۽ بہ کُشیں ۽ گوشت ئے بہ وریں۔" شادو والا رازیگ نہ بوت۔

شادو ۽ گوں وتی گوشاں ہر دُکانی گپ اِشکُرت آنت ۽ بے کساس پریشان بوت۔ آئی ۽ سنگتے جنگل ۽ جاہمند آت۔ آ سگّیں عقل مندیں مَمے آت۔ آئی ۽ جیڑ ات کہ باند انت من گوں سنگت ۽ شور ۽ سلاہ بہ کناں۔ آ شپ ۽ شادو چہ لوگ ۽ در آتک ۽ چیروکائی وتی سنگت ۽ کِرا سر بوت۔ آئی ۽ را سرجمیں کِسہ گوشت۔

مَم جیڑگ ۽ لگ ات۔ ساعتے گُوست ۽ پدا آئی ۽ گوشت، "من چیزے جیڑ اتگ۔ باندا 10 بج ۽ من تئی مالک ۽ لوگ ۽ کایاں۔" چریشی ۽ رند آئی ۽ شادو ۽ گوشاں گپ ئے گوشت۔ آ گل ۽ بال بوت ۽ چم ئے تریگ ۽ لگ ات آنت۔ شادو ۽ گوشت، "واہ، سگّیں وشّیں شور بندی یے، جُوان انت بلئے خطرناک انت۔ اگاں کمے اینگر آنگر بوت گُرا تو زندگ نہ بے۔"

شادو وتی لوگ ۽ واتر بوت

دوہمی روچ ۽ سُهَب ۽ مہلا شادو والہ ۽ لوگبائک ۽ وتی کستریں چُک ۽ جان شُست، نوکیں پُچ گور ۽ دات ۽ لوگ ۽ پیڑگاہ ۽ یلا دات۔ جند ئے کنور جاہ ۽ پُترت۔ ساعتے گُوست ۽ پدا چُک ۽ توار آئی ۽ گوشاں کپت۔ آ تچان بوت ۽ وتی لوگ واجہ ۽ کِرا آتک۔ آ کارچ ۽ تیز کنگ ۽ آت۔

"چُک مَم ۽ بُرتگ! اللہ من چے بہ کناں۔" آئی ۽ لوگبائُک ۽ کوکار کُرت۔

وہدے شادو والہ ۽ اے گپِ اِشکُرت کُڑا تچان ۽ مَم ۽ رند ۽ کپت۔ کمے دیم ۽ در
اتکگ ات کہ آئی ۽ دِیست شادو پیسر اِنت ۽ مَم ۽ رند ۽ کپتگ۔ آنیم راہ ۽ سر بوتگ
ات کہ آئی ۽ دِیست شادو ۽ چُک گون اِنت ۽ پیداک اِنت۔

شادو ۽ چُک مات ۽ دستاں دات۔ آگریوگ ۽ لگ ات ۽ چُک ئے ہمبازاں کُرت۔ مات
۽ پتاں وتی چُک بگل ۽ کُرت مہر دیگ ۽ لگ ات اِنت۔ دمانے ۽ رند آئی ۽ لوگبائُک
گُوشگ ۽ لگ ات، "اے شادو ۽ تو کُشگ لوٹ ئے! مروچی اگاں ایش مہ بوتیں تئی
چُک ہم زندگ نہ ات۔"

"تو راست گُوش ئے۔ نوں اے شادو ۽ جُوان ہِیال ۽ داریں کہ ایشی ۽ پیری پہ آرام
بہ گُوزیت۔" شادو والہ ۽ درائینت۔

شادو والہ ۽ آئی ۽ لوگبائُک ۽ ہمے ڈول کُرت۔ شادو ۽ زہگ سنگت جوڑ بوت اِنت۔
شادو ۽ گون زہگ ۽ لیب کُرت ۽ مُدام آئی ۽ ہِیال ئے داشت۔ شادو والا ۽ کسانیں
شادوے دَسِت کپت۔ نوں پیریں شادو ۽ نِشت ۽ ہمے کسانیں شادو پہ تماشا ۽ تیار
کُرت۔ آئی ۽ را سوج دات کہ چوں ناچ کن اِنت ۽ چوں تماشا پیش دار اِنت۔
چہ جاپانی جن ۽ جاتوئی کسہے ۽ زورگ بوتگ۔

رجانکار: اے کے بلوچ